

Motion till riksdagen 2010/11:T468

av Marie Nordén och Maria Stenberg (S)

Riksfärdtjänsten

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av riksfärdtjänsten i syfte att åstadkomma enhetliga regler i hela landet.

Motivering

Riksfärdtjänst är en form av resa som personer med funktionsnedsättning kan beviljas av sin hemkommun, för att göra en längre resa inom Sverige. Det kan handla om en lång taxiresa eller en kombination av färdmedel, till exempel taxi från bostaden till flyget och sedan taxi från flygplatsen till slutmålet. Om man är i behov av ledsagare under resan så kan den medfölja utan kostnad.

Tyvärr fungerar riksfärdtjänsten väldigt olika från kommun till kommun. Bedömningen av vilken funktionsnedsättning som berättigar till riksfärdtjänst, begränsningar av antal riksfärdtjänstresor och begränsningar av vad man får ha med för bagage under resan är exempel på olikheter. Det har hänt att man nekats att ta med sig ledsagare under resan därför att man åker taxi hela vägen eller därför att man har med sig en ledarhund. I ett antal kommuner går det idag inte att få resa med riksfärdtjänst om man är gravt synskadad eller helt blind. Enligt vår uppfattning ingår gravt synskadade bland dem som har ett otvetydigt behov av riksfärdtjänst, men många individer orkar inte bråka för att få sin rätt i det här avseendet. Dessutom kan en sådan process med kommunen dra ut på tiden så att resan hinner bli inaktuell. Det skulle behöva utarbetas tillämpningsföreskrifter med ett generellt regelverk utöver riksfärdtjänstlagen.

För synskadade är det viktigt att få ha med en ledsagare eller medresenär då behovet av ledsagning inte enbart finns under själva resan utan även på platsen när man kommer fram till resans mål. En ledarhund är ett fint hjälpmedel för många, men ledarhunden hittar inte på okända platser och kan där-

Fel! Okänt namn på

för inte likställas med en ledsagare. Det borde också fastslås att man ska få ha med egna barn under riksfärdtjänstresan.

Ett annat problem som synskadade stöter på är att det tar lång tid att få ett riksfärdtjänstillstånd. I en del kommuner ges generella tillstånd som gäller ett helt år, medan det i andra kommuner krävs att nytt tillstånd söks för varje resa. Det sistnämnda är krångligt och tidsödande för individen, och verkar dessutom inte särskilt effektivt från samhällsekonomisk synpunkt. Handläggningstiderna varierar från kommun till kommun, alltifrån någon enstaka dag till flera veckor. Tre veckor är en vanlig handläggningstid.

Det vore rimligt att samma regler gällde för riksfärdtjänsten överallt i Sverige. Regeringen bör därför se över reglerna för riksfärdtjänst och överväga ett statligt huvudmannaskap och en statlig finansiering av riksfärdtjänsten.

Stockholm den 26 oktober 2010

Marie Nordén (S)

Maria Stenberg (S)